

המקרה של מעין ועמית

מאת: נטע סילוני

"ראש-ראש, מי יותר גדול, אני או אתה?" שאל נונו.

"אני יותר גבוה," ענה ראש-ראש.

"אבל מי יותר גדול, מי נולד קדם?" שאל שוב נונו.

ראש-ראש לא הספיק לענות, כי ללה נכנסה בסערה לרמזור. "בואו, מהר," אמרה ומשכה את שניהם החוצה.

"מה קרה?" שאלו נונו וראש-ראש.

"עוד מעט תראו בעצמכם," ענתה ללה.

היא אחזה בידיהם, ושלשתם רצו לכוון הבנין הגבוה בקצה השכונה.

קצת לפני שהגיעו, ללה נעצרה. "אתם זוכרים את עמית?"

"עמית הגדולה?" שאל נונו.

"כן, עמית שמשחקת יפה כל כך עם מעין, אפילו שמעין בגן ועמית כבר בבית ספר," ענתה ללה.

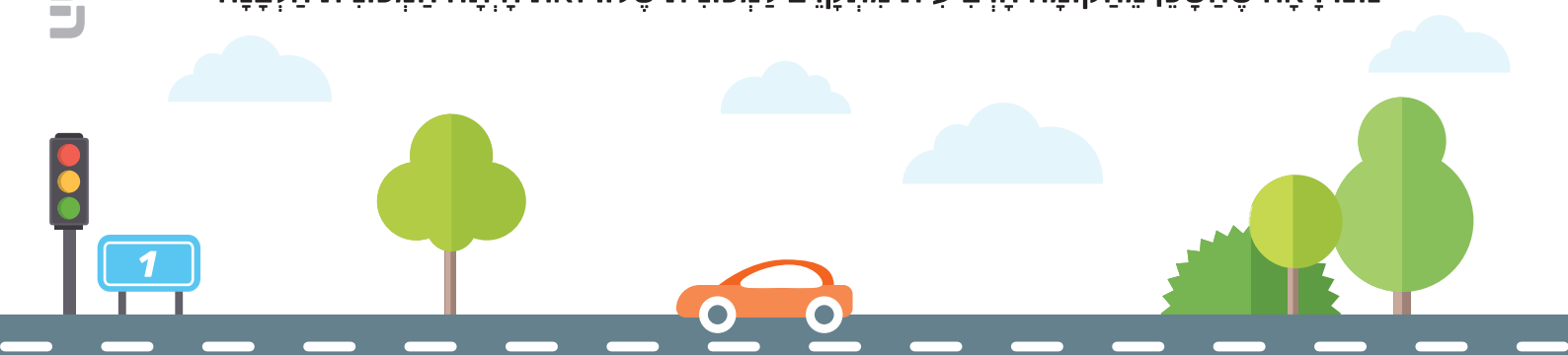
"קרה להו משהו?" שאל ראש-ראש בדאגה.

"לא, זאת אומרת, בינתיים לא קרה כלום. אבל עלול לקרות להם משהו אם הן ימשיכו לשחק מחבואים בחניון של הבנין," ענתה ללה.

נונו רץ קדימה וראה שעמית הגדולה מסתתרת מאחורי מכונית לבנה, ומעין נשענת על עמוד ומחפשת סביבה את עמית.

"וואו, זה ממש מסכן," אמר ראש-ראש. "איה יכול להיות שעמית הגדולה, שהיא ילדה אחראית כל כה, לא מכירה את הפללים?"

נונו ראה שהשכן מהקומה הרביעית מתקרב למכונית שלו. זאת הייתה המכונית הלבנה

שְׁעָמִית הַתְּחַבָּאָה מֵאַחֲרֶיהָ. נוֹנוּ לֹא יָדַע אִם הַשָּׂכָן שָׁם לֵב שְׁעָמִית וּמַעֲיָן מְשַׁחֲקוֹת בְּחִנּוּן,
כִּי תוֹךְ כְּדֵי הִלִּיכָה הוּא בְּדַק מְשֻׁהוּ בְּטִלְפוֹן שְׁלוֹ וְאִפְלוּ לֹא הָרִים אֶת הָעֵינָיִם.

”ראש-ראש, לָלֶה, תַּחְשְׁבוּ מֵהָר מָה לַעֲשׂוֹת. אִם הַשָּׂכָן יִסַּע לְאַחוֹר, יִקְרָה כָּאֵן אֲסוּן!” אָמַר
נוֹנוּ.

הַשָּׂכָן נִכְנַס לְמַכּוֹנִית וְהִתְנִיעַ.

”בוֹאוּ, מֵהָר,“ אָמַר רֹאשׁ-רֹאשׁ. הוּא נִעְמַד צְמוּד לְעָמִית, וְנוֹנוּ וְלָלֶה מֵאַחֲרָיו. ”מוֹכְנִיִּים?
תְּדַחֲפוּ. חֲזָקוּ!” קָרָא. הַשְּׁלוֹשָׁה דְּחָפוּ אֶת עָמִית. דְּחָפוּ וְדַחֲפוּ.

עָמִית הִרְגִּישָׁה שֶׁמְשֻׁהוּ לּוֹחֵץ לָהּ עַל הַכֶּתֶף. זֶה כָּאֵב לָהּ. הִיא הִזְדַּקְפָּה וְזָזָה הַצָּדָה.

בְּדִיוֹק בְּרַגַּע שְׁזָזָה, הַמַּכּוֹנִית שֶׁמֵאַחֲרֶיהָ הִיא הַתְּחַבָּאָה נִסְעָה לְאַחוֹר.

נִסְעָה - וְנִעְצְרָה. מֵתוֹכָה יָצָא הַשָּׂכָן. ”עָמִית, אֲנִי מֵתְפַלֵּא עֲלֶיךָ,“ כַּעַס הַשָּׂכָן. ”אֵת יְלָדָה
גְּדוּלָה וְאַחֲרָאִית. אֵת לֹא יוֹדַעַת שְׁאֲסוֹר לְשַׁחֵק בְּחִנּוּן? מִזֵּל שְׁזָזָת הַצָּדָה בְּזָמַן. בְּכָלֵל לֹא
רֹאִיתִי אוֹתָהּ!”

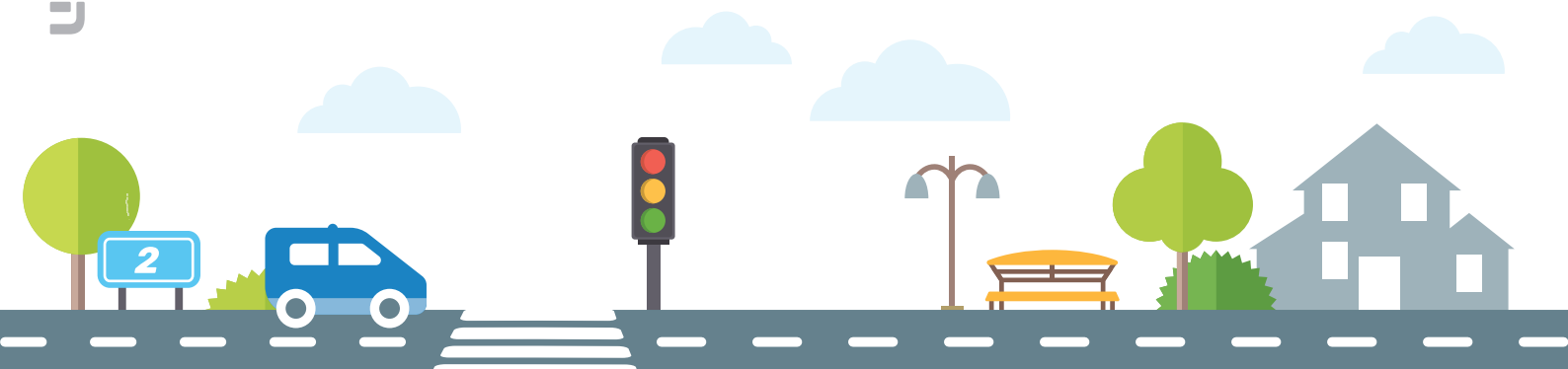
עָמִית הִיָּתָה מְבִישֶׁת. הִיא הִרְכִּינָה אֶת רֹאשָׁהּ וּמְלַמְלָה: ”אֲנִי יוֹדַעַת שְׁאֲסוֹר לְשַׁחֵק כָּאֵן. אֲנִי
שׁוֹמְרַת עַל מַעֲיָן, וְהִתְעַצְלַתִּי לְלַכֵּת לְמַגְרֵשׁ.”

מַעֲיָן נִעְמְדָה לִידָה וְהוֹשִׁיטָה לָהּ יָד. ”בוֹאִי, זֶה קְרוֹב, בוֹאִי נִלְךְ לְמַגְרֵשׁ,“ אָמְרָה מַעֲיָן.

”אֵת מֵתְנַהֲגַת כָּאֵלוּ אֵת הַגְּדוּלָה וְאֲנִי הַקֶּטְנָה,“ אָמְרָה עָמִית. ”אֲבָל זֶה לֹא יִקְרָה יוֹתֵר. תְּמִיד
תְּמִיד נִשְׁחַק רַק בְּמִקּוֹמוֹת בְּטוּחִים, וְלֹא נִתְעַצֵּל.”

לָלֶה הִרְגִּישָׁה הַקְּלָה. ”אֲנִי סוֹמְכַת עַל עָמִית שֶׁהִיא תְּקִיָּם אֶת הַהִבְטָחָה שְׁלָהּ,“ אָמְרָה.

”בוֹאוּ נִלְךְ אִתָּן לְמַגְרֵשׁ הַמְשַׁחֲקִים,“ הִצִּיעַ נוֹנוּ. הוּא רָץ קְדִימָה, וְרֹאשׁ-רֹאשׁ וְלָלֶה
בְּעַקְבוֹתָיו.

פעילויות בעקבות הסיפור (פעילויות אותן יש לפרוס על פני שני מפגשים)

המטרה בפעילויות אלו להדגיש את חשיבות הכללים "משחקים במקומות מוגנים ובטוחים כמו מגרש משחקים, פארק, מקומות מגודרים" ו"לא משחקים בכביש, בחניון או על המדרכה" כחלק מכללי הבטיחות בשעות הפנאי.

1. שיחה: מה הגדולים יכולים ללמוד מהקטנים?

אפשר להתמקד בשיחה בנושא הזהירות בדרכים ואפשר להרחיב את השיחה לנושאים אחרים כמו – משחקים, מילים, תכניות טלוויזיה, ספורט כד'.
לגדולים אפשר לתת לערוך רשימה של הדברים ואפילו לראיין את אחד ההורים בנושא.

2. משחק: "נכון או לא נכון" בעקבות הסיפור

הקריאו את המשפטים הבאים. כשהתשובה היא "נכון" – הילדים ישבו על הרצפה.
כשהתשובה היא "לא נכון" – הילדים ישבו על הכסא.

- הכי בטוח לשחק בין מכוניות
- הכי בטוח לשחק במגרש המשחקים
- אם רוצים לשחק בחוץ, צריך למצוא מקום מוגן ובטוח
- אם משחקים מחבואים אפשר להתחבא בין מכוניות
- לא חשוב במה משחקים, צריך לבחור במקום בטוח
- כדאי לשחק על המדרכה
- לא כדאי לשחק על המדרכה
- אם חבר עושה מעשה שהוא בטיחותי כדאי להעיר לו

3. מכינים הצגה

הילדים ימחיזו את הסיפור. בהצגה ישתתפו החברים מהרמזור, עמית, מעיין והשכן. המדריכה תקריא את הסיפור והילדים יציגו אותו בהתאם. גילאי 6-8: הילדים יוסיפו פרטים לסיפור ויציעו סוף אחר.

4. משחק "גדול קטן"

- כל ילד יחזיק בידו חפץ (אותו ייקח מהתיק או ממרחב הפעילות). הילדים יסדרו את החפצים בשורה, מהגדול לקטן, מהעבה לדק, מהבהיר לכהה וכן הלאה.
- הילדים יסתדרו בשורה לפי הגובה - מהנמוך לגבוה, לפי תאריך הלידה מהגדול לקטן.

5. יצירה - שלטים

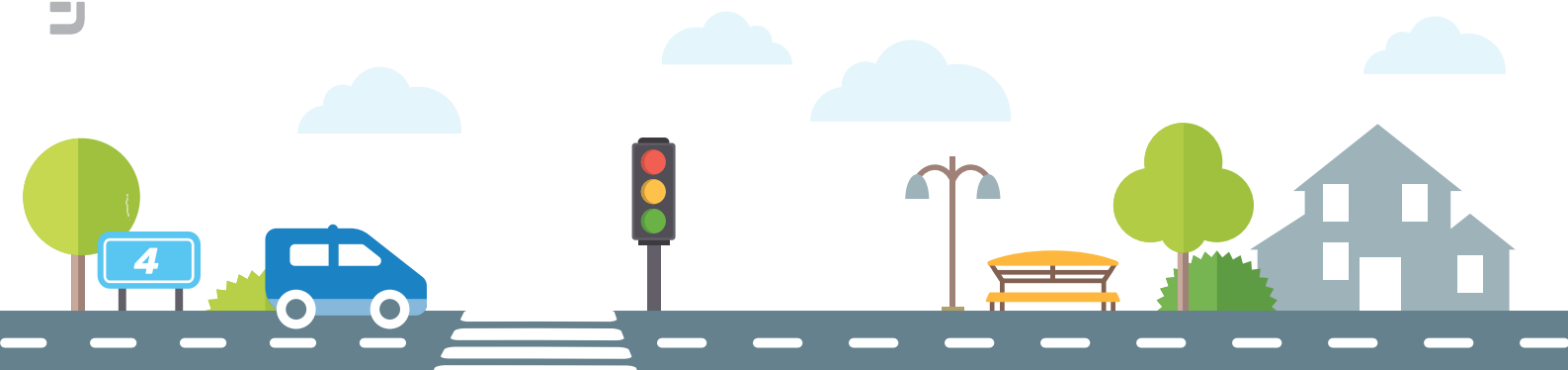

הילדים יכינו שלטים בהם כתוב "כאן לא משחקים" ויתלו אותם בחניוני הבניינים שלהם. הילדים הגדולים יכולים להוסיף טקסטים משלהם.

6. משחק: ללה, איפה נונו? (חזרה על המשחק מהמפגשים הקודמים).

בחרו ילד אחד שיצא לרגע מהחדר. החביאו בובה של נונו. כשהילד ייכנס הוא יחפש את נונו, ששוב נעלם. אם הילד יתקרב למקום המחבוא, שאר הילדים יקראו לעברו "ללה, ללה". אם הוא יתרחק, הם יקראו לעברו "לא, לא". לאחר שימצא את נונו, יהיה עליו לציין כלל אחד שיש לשמור עליו בדרכים.

7. יצירה - יוצרים דגמים

- חניון: מסמנים על גבי קופסת קרטון את מקומות החנייה של 10 שכנים.
- בכל מקום חנייה ממקמים מכונית (מכוניות משחק או מכוניות שמכינים לבד מפלסטלינה).
- מגרש שעשועים: הילדים ייצרו דגם של מגרש השעשועים המושלם בעיניהם. כל ילד יכין מתקן מפלסטלינה, עיסת נייר או חימר.
- מכוניות: אפשר מקופסת נעליים, מגליל נייר טואלט אליו מצמידים עיגולי קרטון וכד'.

8. מחבואים

משתמשים בחניון או במכוניות שהכנו בסעיף 7. מוציאים ילד אחד או יותר החוצה וממקמים בובות קטנות מאחורי המכוניות. האם הילד שיצא ימצא אותן בקלות? אחרי שמשחקים, מדברים על הסכנה שבמשחק בין מכוניות.

9. יצירה: תמרורים

יוצרים ביחד, בקבוצות קטנות או בזוגות תמרורים חדשים המורים שאסור לשחק בין מכוניות.

10. ביחידה זו אפשר גם:

לדבר על יחסי שכנות ועל שכונה שלנו.

11. קריאת סיום (לפי הקצב של הו-הא-מה קרה):

מה כולנו מבטיחים? להיזהר בדרכים! (3 פעמים)

